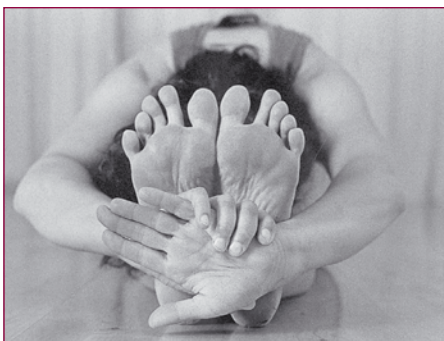

Ross de Boss

advertenties

IYENGAR YOGA ZEEBURG

WWW.YOGABER.NL

Voor een soepel lichaam
en innerlijke kracht

- Maandag t/m zaterdag elke dag lessen
- 4 gecertificeerde leraren
- Verschillende niveaus
- Kinder- en jongerenlessen
- Nu ook therapeutische lessen

KNSM-Laan 303

bel voor proefles
06 - 254 716 15

PSYCHOLOGISCH CENTRUM AAN HET IJ

PSYCHOLOGISCHE HULP • COACHING
ONDERZOEK

het accent ligt op persoonlijke groei
en ontwikkeling

DRS. CARLA VREDEVELD

psycholoog en jungiaans therapeut
aangesloten bij NIP en NVPA

**OOSTELIJKE HANDELSKADE 1101
1019 DN AMSTERDAM
TEL: 020 - 419 74 56
FAX: 020 - 419 74 57**

WWW.PSYCHOLOGISCHCENTRUM.COM

Bril

tekst: Simone Slotboom

illustratie: René Arnoldi

De oogarts in het ziekenhuis zegt dat ik een bril nodig heb. Eerst leek me dat best leuk, maar nu niet meer.

Mijn mama zegt dat het toch moet, omdat ik niet goed kan zien. Ik ben het daar niet mee eens. Ik kan prima zien zonder bril. De oogarts is een jonge mevrouw. Ze ziet er leuk uit en is aardig en ze geeft me leuke opdrachtjes om te doen. Ik krijg ook altijd een cadeautje als ik wegga. Alleen druppeltjes wil ik nooit. Soms krijg je in allebei je ogen een druppel uit een wit flesje en die doen zeer. Van tevoren zeggen ze altijd dat het geen pijn doet, maar dat is een leugen. Het doet wel pijn. Heel erg. En daarna kun je niet goed meer kijken en zijn je pupillen supergroot en loop je voor schut.

Met mijn moeder ben ik in acht verschillende winkels geweest. Geen één bril vond ik leuk. Er was een verkoopster die eruit zag als een heks met een dikke pukkel op haar neus. Ze lachte continu, maar je kon zien dat het niet echt was. Ze zette steeds meer spunglelijke brillen op mijn neus en zei dan tegen mijn mama, alsof ik er niet bij was: 'Volgens mij wil hij helemaal geen bril.' Maar dat is niet zo. Ik heb een rode, ronde metalen bril gezien en die was wel leuk. Mijn moeder vond van niet. Hij was te groot en ze zei dat het geen gezicht was en dat ze daar geen geld voor ging betalen en er zeker niet elke dag naar wilde kijken. Nu hebben we afgesproken dat we mijn

nieuwe bril allebei mooi moeten vinden. Morgen gaan we naar een speciale kinderbrillenwinkel. Mama zegt dat we er daar één gaan kiezen, punt uit. Maar ik wil alleen een rode, ronde metalen bril en anders niets.

Mijn moeder heeft zelf ook een bril en contactlenzen. Zonder bril doet ze heel gek. Als we gaan zwemmen, moet ik dicht bij haar blijven, anders ziet ze me niet meer. Ze noemt zichzelf altijd een blinde kip en dan moet ik erg lachen. Ze kan wel goed zwemmen, heel hard, borstcrawl, en ze duikt altijd van de kant meteen het water in. Ik doe dat mooi niet. Ik houd er niet van als mijn gezicht nat wordt, zelfs niet onder de douche.

Ik heb wel een tijd op zwemles gezeten. Mijn oma bracht me daar altijd heen op woensdagmiddag. Mijn mama werkt dan en mijn oma niet. Ik vond het eerst wel leuk, maar later saai. Ik moest elke keer heen en weer zwemmen met twee ballen aan een touw om mijn middel en een plankje in mijn handen. Verder niets. Heen, en dan weer terug. Elke week weer. Je kon daar ook staan, dus ging ik in het water lopen om het leuker te maken. De zwemjuf werd boos en zei dat ik het nooit zou leren en dat ik met mijn vader moest gaan oefenen in het weekeinde. Ik zei toen dat ik geen vader had.

Dat was de laatste keer dat ik naar zwemles ben geweest. Nu ga ik elke week met mijn mama zwemmen. Allebei zonder bril. ◀